

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. maj 2022
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Emma Saugmandsgaard
Øe
Sagsnr.: 2022-0037-0151
Dok.: 2433155

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsgodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsgodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184) som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. maj 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Mattias Tesfaye

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Side 1/3

Spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsegodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange af de dømte personer i Umbrella-sagen, der – hvis Højesteret ikke havde fastsat, at der ikke længere skulle udbetales tort til de forurettede – skulle have betalt tortgodtgørelse, og hvor stort det samlede beløb i givet fald ville have været til de forurettede?”

Svar:

1. Det er ikke muligt for mig vurdere, hvor mange af de dømte personer i Umbrella-sagen, der ville være blevet forpligtet til at betale tortgodtgørelse til de forurettede eller hvor høje beløb, de ville være blevet idømt, hvis Højesteret ikke havde fastlagt et loft. Det skyldes, at det vil kræve en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder at fastslå om og i hvilket omfang, en gerningsperson vil skulle betale tortgodtgørelse. Det er i sidste ende en vurdering, der skal laves af domstolene.

2. Erstatningsnævnet har oplyst, at nævnet har behandlet 875 ansøgninger om tortgodtgørelse i Umbrella-sagskomplekset, hvoraf 346 sager vedrører den kvindelige forurettede, mens 529 sager vedrører den mandlige forurettede. Sagskomplekset indeholder endvidere en række yderligere sager, som nævnet ikke har behandlet, idet skadevolderne allerede har betalt tortgodtgørelse til de forurettede.

Nævnet har efter Højesterets dom af 12. august 2020 meddelt afslag på 194 ansøgninger fra den kvindelige forurettede og 372 ansøgninger fra den mandlige forurettede. Det omfatter sager, hvor domstolene ikke havde taget stilling til spørgsmålet om tortgodtgørelse og dennes størrelse, samt sager, der var afsluttet hos politiet, herunder sager, hvor gerningsmanden var under 15 år på tidspunktet for lovovertrædelsen, hvor det ikke var muligt for politiet at identificere gerningsmanden, hvor sagen var afsluttet med en påtaleopgivelse, eller hvor sagen var afgjort ved bødeforelæg.

Det følger af Højesterets dom i Umbrella-sagen, at der, uanset et fastlagt loft, kan være tilfælde, hvor helt særlige omstændigheder medfører, at der

alligevel skal tilkendes tortgodtgørelse. Erstatningsnævnet har på den baggrund i seks tilfælde fundet, at der forelå sådanne helt særlige omstændigheder, at der var grundlag for at tilkende yderligere tortgodtgørelse. I de seks sager, har der enten været tale om, at den enkelte gerningsperson havde delt materialet mange gange, eller at materialet var blevet delt på offentligt tilgængelige hjemmesider. I tre af sagerne, var der således tale om henholdsvis 64, 74 og 129 delinger af videomaterialet, mens der i de resterende tre sager var tale om deling af videomaterialet på offentligt tilgængelige hjemmesider.

Det bemærkes, at Erstatningsnævnet løbende har tilkendt godtgørelse for tort i de sager, hvor domstolene har taget stilling til kravets størrelse. Det gælder således også for sager, hvor sagen er afgjort ved domstolene før Højesterets dom, men hvor Erstatningsnævnet først har behandlet sagen efter afsigelsen af Højesterets dom.